

РЕШЕНИЕ

№ 6798

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 153 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ Н. ЧАКЪРОВ

при участието на секретаря НЕЛИ М. ШАРКОВА
като разгледа докладваното от НИКОЛАЙ Н. ЧАКЪРОВ Гражданско дело № 20221110157353 по описа за 2022 година

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни искове по чл. 411 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата 5 820 лв., представляваща изплатено по застраховка „И.” обезщетение за застрахователно събитие, настъпило на 06.11.2017 г. на територията на ОП „С.”, м. С., с. Я., както и сумата 245,75 лева, представляваща мораторна лихва за периода 20.05.2022 г. - 23.10.2022 г. Ищецът претендира и законна лихва върху главницата от датата на предявяване на иска, както и разноски в производство.

Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществено застраховане по застраховка „И. ” е настъпило събитие – ПТП, в причинна връзка с което са причинени щети на застраховано имущество; твърди, че щетите са на стойност 5820 лв., като поддържа да е изпълнил задължението си за заплащане на застрахователно обезщетение. Твърди ответникът да е застраховател на гражданската отговорност на делинквента, спрямо когото в полза на ищеца възниква регресно вземане за платеното обезщетение. Твърди, че изпратил покана за плащане до ответника, но последният отказал да изплати обезщетение.

Ответникът оспорва предявените искове по основание и размер. Не оспорва факта, че е застраховател по ГО на водача на автокран „Р.” с рег. № ..., както и факта, че ищецът е изплатил застрахователно обезщетение в посочения в исковата молба размер. Оспорва вредите да са причинени по посочения от ищеца начин, механизма на ПТП, наличието на причинна връзка, противоправността на деянието и вината на застрахован при него водач на МПС, както и размера на вредите. Претендира разноски.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните

по делото доказателства намира следното:

Основателността на иска по чл. 411 КЗ вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД предполага установяване на всички елементи от фактическия състав на регресната претенция и по - конкретно, че в срока на застрахователното покритие на договора за имуществено застраховане, вследствие виновно и противоправно поведение на лице, чиито застраховател по ГО е ответникът, е настъпило събитие, за което застрахователят по ГО носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение застрахователят по имуществената застраховка е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение в размер на действителните вреди, които са в непосредствена причинно-следствена връзка с настъпилото събитие.

По делото не е спорно, че между ищеца ЗК „У.“ АД, като застраховател и Столична община, като застраховащ е сключен договор за имуществена застраховка „И.“ на 27.06.2017 г. Видно от застрахователната полица, застрахован по договора е ОП „С.“, м. С., с. Я., а застраховани активи са всички сгради, съоръжения, техника, суровини и оборудване на предприятието.

По делото не е спорно също така, че в срока на действие на договора е настъпило застрахователно събитие. На 06.11.2017 г. при извършване на маневра за навлизане в хале №. на територията на ОП „С.“, м. С., с. Я., водачът на автокран „Р.“, с рег. № .., без да свали стрелата на крана, реализира ПТП, като нанася увреждания по ролетна врата на хале №.. За посочения механизъм е съставен нарочен констативен протокол, подписан от трима служители на предприятието, включително и от водача на автокрана. Изложеното в протокола се потвърждава от разпитаните по делото свидетели. Касае се за покрит риск по имуществената застраховка – удар от транспортно средство вкл. щети, причинени от превозни средства управлявани от застрахования, ползватели или наематели на застрахованата сграда или техни служители. Виновен за настъпване на произшествието е водачът на автокран „Р.“, с рег. № .., който при извършване на маневра – влизане в хале №. на завода, не е съобразил височината, до която е била вдигната ролетната щора на халето, вследствие на което я е увредил.

С протокол от 09.11.2017 г. са констатирани щетите по секционна врата на хале 17, а именно увредени долен панел, втори панел, гумени уплътнения, релсов път-ляв вертикален, водещи ролки с държачи, средни панти, странични панти, колелета спирачи и спирачен кабел, вследствие на което вратата на халето не е могла да се затваря, което се потвърждава и от свидетеля М..

Съгласно приетото по делото и неоспоР. от страните заключение на съдебно-техническата експертиза посочените увреждания се намират в пряка причинно-следствена връзка с механизма на процесното произшествие, като стойността необходима за възстановяването им по средни пазарни цени към датата на ПТП е 5 820 лв.

По делото не се спори, че ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в този размер, както и че ответникът е застраховател на гражданската отговорност на делинквента. Ето защо ищецът е отправил извънсъдебно регресно вземане спрямо ответника за сумата 5 820 лв. Ответникът е отказал плащане с мотив, че събитието не попада в обхвата на застраховка „Г..”.

Съгласно т. 8 от Тълкувателно решение №. от 23.12.2015 г. по т. д. №./2014 г. на О. собственикът на превозно средство, сключил задължителна застраховка "Г." на автомобилистите, е трето лице по смисъла на чл. 257, ал. 3 КЗ отм./сега 477, ал. 3 КЗ и е легитимиран да предяви иск по чл. 226, ал. 1 КЗ отм./ сега чл. 432, ал. 1 КЗ срещу застрахователя по същата застраховка за причинените му вреди при управление на собственото му моторно-превозно средство от друго лице. Съгласно чл. 411 КЗ застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка "Г." – до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, като застрахователят по имуществена застраховка може да предяви вземанията си направо към застрахователя по "Г.", както това е сторил ищецът в настоящото производство.

В негова полза е възникнало регресно вземане спрямо ответника за сумата 5 820 лв. Ответникът не доказва положителния факт на плащане на обезщетението, след като е бил поканен от ищеца, нито обори презумпцията за вина по отношение на застрахования при него водач, с оглед на което предявеният иск следва да се уважи изцяло, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба.

За основателността на акцесорната претенция за лихви по чл. 86, ал. 1 ЗЗД е необходимо наличието на главен дълг и изпадане в забава на длъжника, като и двете предпоставки са установени по делото. Размерът на обезщетението за забава върху сумата 5 820 лв. за периода 20.05.2022 г. – 24.10.2022 г., определен от съда по реда на чл. 162 ГПК, възлиза на 255,43 лв. Искът е предявен за сумата 245,75 лв, предвид което е изцяло основателен.

На ищеца следва да се присъдят разноски съгласно представения списък за държавна такса 282,50 лв., депозити за вещо лице 300 лв. и свидетели 100 лв., както и юрисконсултско възнаграждение в минимален размер 100 лв.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „О.” АД, ЕИК . да заплати на „У.” АД, ЕИК . на основание чл. 411 КЗ сумата 5 820 лв., представляваща изплатено по застраховка „И.” обезщетение за застрахователно събитие, представляващо покрит риск - увреждания по ролетна врата на хале №. от удар от транспортно средство, настъпил на 06.11.2017 г. на територията на ОП „С.”, м. С., с. Я., в с. Г.Б., от

виновно противоправно поведение на водача на автокран „Р.”, с рег. № ..., чиято Г. е била застрахована при ответника, на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата 245,75 лв. обезщетение за забава за периода 20.05.2022 г. – 24.10.2022 г., ведно със законна лихва от 24.10.2022 г. до изплащане на вземането, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата 782,50 лв. разноси по делото.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____